

DESPRE EDUCAREA BĂTRÂNILOR ȘI TINERILOR

„Scrieți că iubiți copiii din pricina minunatei lor recunoștințe, care la cei mai în vârstă este tocită bine.

Scrieți în continuare că îi compătimiți pe copii, și asta tocmai fiindcă îi iubiți. Căci au venit vremuri grele pentru copii, pentru sufletul copiilor, pentru caracterul copiilor. Sminteală din toate părțile. Nelămuriri și contradicții bat ca niște vânturi reci copiii și acasă, și la școală, și pe stradă. Și nu numai că în două clipe sunt expuse copiilor două teorii complet opuse despre viață, despre purtare, despre familie, despre patrie, ci copiii mai sunt și tulburați cu exemple contradictorii. Dumneavoastră ați dori pentru copii o educație aparte, care să-i apere de bolile și de smintelile contemporane. Dar Domnul Iisus Hristos a zis: *Cine nu va primi Împărăția lui Dumnezeu ca un prunc nu va intra în ea*. El a spus cum trebuie educați copiii. Foarte simplu: *Lăsați copiii să vină la Mine și nu-i opriți*. Atâta doar: copiii să vină la Hristos, iar tot restul e treaba Lui.

Așadar, lăsați-i pe copii să vină la Hristos și pe bătrâni să vină la copii. În prezența lui Hristos, cel mai mare Prieten al lor, copiii nu numai că vor învăța, ci vor și prinde putere, fiindcă Hristos nu doar că îi învață, ci și dă putere harică duhovnicească așa încât copiii să poată săvârși ceea ce învață. Hristos este Veșnica Tinerețe. Această Veșnică Tinerețe îi cheamă pe copii ca să le dăruiască putere,

așa încât să nu îmbătrânească, ci să rămână veșnic tineri sufletește, ageri și bucuroși. Într-un cuvânt, înțelepciunea educației lui Hristos aici este: copiii să rămână pururi copii (să rămână pururi curați sufletește) și să nu se prefacă în bătrâni. Împotriva acestei înțelepciuni stă educația scolastică (teoretică), ce prin puterea sa tinde să facă din copii bătrâni (cu sufletul) în timpul cel mai scurt, să le insufle gândire și înțelegere bătrânească, să le zbârcească inimile cu scepticismul și pesimismul bătrânilor. În loc să devină bătrânii (cu sufletul) precum copiii, bătrânii fac din copii bătrâni - și astfel, nici ei nu intră în Împărăția lui Hristos, nici pe copii nu-i lasă să intre. De aici pretutindeni în Europa plângeri că tineretul e disperat.

Hristos să binecuvânteze și să întinerească duhovnicește tineretul zilelor noastre”.

Textele de mai sus au fost selectate din cărțile „*Războiul și Biblia*” și „*Răspunsuri la întrebări ale lumii de astăzi*”, volumul 2, apărute la Editura „*Sophia*”, care conțin învățături ale Sfântului Nicolae Velimirovici.

„Cei care opresc copiii de la credință sunt osândiți (la Judecata lui Dumnezeu) mai rău decât sinucigașii”. (Părintele Arsenie Boca)

Acest pliant a fost întocmit la Biserica ortodoxă „*Sfântul Apostol Toma*”, din Iași (cartierul Alexandru cel Bun). Parantezele sunt adăugate de autorii pliantului. Dacă doriți pliantul în format electronic, vă rugăm să accesați site-ul: www.bisericianastereadomnului.ro, să trimiteți un e-mail la adresa: pr.dandamaschin@yahoo.com sau la adresa: invataturi.ortodoxe@yahoo.com

DESPRE STUDIAREA RELIGIEI ÎN ȘCOLI Învățături ortodoxe

Iisus i-a chemat la Sine, zicând:

Lăsați copiii să vină la Mine și nu-i opriți.
(Sfânta Evanghelie după Luca 18, 16)

„Domnul Hristos a descoperit oamenilor scopul vieții lor pe pământ și a arătat limpede calea pe care se ajunge la acest scop. Înainte de întruparea Domnului Iisus Hristos, oamenii nu știau nici scopul vieții lor, nici calea pe care se atinge acest scop. Aceasta este năzuința fundamentală și principală [...]

A renunța la Hristos înseamnă a renunța la scopul vieții, și invers. Blândețea, smerenia, milostivirea, dragostea, nădejdea, credința, seninătatea, înfrânarea, bunătatea, postirea, rugăciunea, iertarea, foamea și setea de dreptatea lui Dumnezeu, răbdarea și toate celelalte virtuți care L-au împodobit pe Hristos, și toate poruncile pe care El le-a dat, sunt semne ale căii spre scopul suprem. Aceasta este calea (spre viața veșnică).

Domnul Hristos ne-a descoperit în *Evanghelie*¹ scopul vieții și calea (calea care duce la mântuire și viața veșnică). Prin *Evan-*

¹ „Din *Evanghelie* primim cunoașterea adevărilor fundamentale ale credinței care se referă la Mântuitorul nostru și la mântuire”. (Sf. N. Velimirovici); „**Ce lucru poate fi comparat cu *Evanghelia*?**”. (Sf. Ioan Gură de Aur)

ghelia Sa, Domnul Hristos i-a învățat pe oameni² cum să se îmblânzească, să se cultive, să se smerească, să se înobileze și, de asemenea, cum să se îndumnezeiască”.

„Credința ta creștină este bogăția ta (cea mai mare). Credința ta creștină cuprinde cerul și veșnicia, și adevărul, și dreptatea, și bucuria, și lumina spirituală, și îngerii, și cântarea (cântarea care apropie de Dumnezeu) [...] Lipește-te de Păstorul cel Bun, Hristos. Roagă-te Lui să nu te părăsească. Și roagă-te Lui să deschidă ochii și mintea potrivnicilor credinței creștine ca să vadă că nu sunt potrivnicii nimănui afară de ei înșiși. Ca să vadă singura lor mântuire”.

„Vă supărați că unii privesc cu nepăsare studierea credinței în școli³. Aveți dreptate.

² „...Iisus Hristos nu învăța oamenii numai prin cuvintele Sale, ci și prin tăcerea Sa. El îi învăța de câteva ori vorbindu-le și le-a vorbit de câteva ori și prin glasul faptelor Sale și prin exemplul vieții Sale sfinte”.

(Sfântul Ioan Gură de Aur)

„Așa de puține cunoștințe au creștinii despre Iisus! Am primit și răspunsuri că nu știu nimic! Deci mai multă citire a Noului Testament! Dar tâlcuirea fără greșală o are numai Biserica (Biserica folosește tâlcuirile [cărțile] scrise de Sfinții Părinți)!” (Pr. Arsenie Boca)

³ În vremea Sfântului N. Velimirovici unii priveau cu nepăsare studierea credinței, dar în zilele noastre există persoane care fac ce le stă în putință pentru a nu se studia credința în școli și pentru eliminarea orei de religie.

Mânia dumneavoastră e o mânie dreaptă. O astfel de mânie are valoare înaintea lui Dumnezeu - dar nu e de folos să vă mulțumiți cu mânia, nici doar să încercați să convingeți. Trebuie să vă și rugați lui Dumnezeu pentru cei ce din nepricepere se răzvrătesc împotriva învățării legii lui Dumnezeu în școli, ca Dumnezeu să le deschidă ochii și să-și dea seama că își taie craca de sub picioare, căci cu adevărat întreaga educație a tineretului creștin se sprijină pe zidul cel neclintit al învățaturii lui Hristos. La noi ea s-a sprijinit astfel de-a lungul istoriei noastre creștine, așa trebuie să se sprijine și azi, și mâine, și în veacul veacului. Această educație nu ne-a făcut de rușine în trecut, nu o va face nici în viitor. Ea ne-a dat oameni de prima mână, care sunt podoaba istoriei noastre așa cum stelele sunt podoaba bolții cerești. Și este uriaș numărul acestor bărbați și femei - al stelelor de pe bolta istoriei popoului nostru. Dar ce alt scop are educația decât acela de a da oameni, oameni adevărați? Învățătura despre educație, atât la noi cât și la toate popoarele creștine, trebuie neapărat să corespundă cu învățătura lui Hristos. Dacă educația e separată de învățătura lui Hristos nu se pierde învățătura lui Hristos, ci se pierde formarea morală și se pierd oamenii adevărați. Și iarăși: dacă educația se pierde în școală, școala devine primejdioasă pentru oameni și popoare, fiindcă omul școlit și lipsit de caracter este mult mai primejdios pentru sine și pentru ceilalți decât omul neșcolit și lipsit de caracter. Omul neșcolit este

lipsit de caracter din slăbiciune, omul școlit și lipsit de caracter este lipsit de caracter din convingere. Fisura din credința unui om atrage după sine, în mod inevitabil, o fisură și în caracter. Asta ne-o dovedesc și istoria biblică și istoria popoarelor botezate. Istoria biblică ne arată că de câte ori un rege al lui Israel se depărta de Dumnezeu, se depărta și de morală - căci precum râul este legat de izvorul său și lumina de soare, așa și viața morală de credință. *Eu sunt calea*, a zis Hristos, și *Eu sunt apa vie*, și *Eu sunt lumina lumii*. Abătându-i de pe această Cale unde îi vom duce pe copii dacă nu în prăpastie? Cu ce vom adăpa sufletele lor însetate dacă nu cu această Apă Vie? Cu apa amestecată cu pământ pe care o beau și dobitoacele? Cu ce-i vom lumina pe copii dacă nu cu această Lumină? Cu nălucirile amăgitoare?

«*Însă*» - zic unii - «*studierea religiei în școli nu face de epoca noastră modernă*». Văd că și în «*vremea noastră*» cei mai buni oameni sunt cei care se țin de credința în Dumnezeu și de legea lui Dumnezeu. Nici nu știu ce altă învățătură ar putea înlocui învățătura lui Hristos în ce privește educarea tineretului. Iată că nu există nicio altă învățătură despre om, despre sensul vieții omenești și felul în care trebuie să fie un om adevărat - niciuna în afara învățaturii creștine.

Așadar, nimeni nu poate pune vreo altă temelie educației, nici în vremea noastră și nici peste o mie de ani, în afara Temeliei (a Mântuitorului) Care S-a pus pe Sine și a zis: *Fără de Mine nimic nu veți putea face*”.